

Arrest

nr. 166 815 van 28 april 2016
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. de BOURGRAAF, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pashtou van origine te zijn. U bent 17 jaar. U verklaart heel uw leven te hebben gewoond in het subdorp Uzbakhel, hetgeen deel uitmaakt van het dorp Abzangani, gelegen in het district Hesarak in de provincie Nangarhar.

Uw vader was vaak van huis weg maar u wist niet waarom, noch wist u wat zijn beroep was. Ongeveer twee jaar geleden vond uw moeder op een ochtend het levenloze lichaam van uw vader voor de woning. Na zijn dood vertelde uw moeder u dat uw vader een talib was en dat hij werd gedood in de bergen.

Na de dood van uw vader kwamen de taliban naar uw ouderlijke woning. Hierbij sloegen ze uw moeder, uw jongere broer L.J. (O.V. X; CG 15/14102) en uw zusje. Ze dreigden ermee uw moeder en uw zus te vermoorden indien uw broer en u niet met hen mee zouden gaan. Vervolgens namen de taliban uw broer en u mee naar de bergen. Daar werden uw broer en u uit elkaar gehaald. U kreeg er een training

in het gebruik van vuurwapens en explosieven. Een paar keer per week ging u 's nachts met een aantal andere jongens en een talib naar nabijgelegen dorpen om van de bewoners voedsel op te eisen voor de taliban. Na drie maanden bij de taliban te hebben verbleven, mocht u voor één à twee dagen naar huis. Hierna werd u opnieuw meegenomen door de taliban. Dit herhaalde zich verschillende malen.

Uw moeder vroeg haar broer om uw broer L. en u naar het buitenland te sturen. Dit deed hij. Na ongeveer tweeënhalve maand onderweg te zijn geweest, kwamen uw broer en u in België aan waar jullie op 22 mei 2015 een asielaanvraag indienden.

In geval van een terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden ontvoerd door de taliban waarna ze u zouden dwingen een zelfmoordaanslag te plegen.

U legt geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Echter, u geeft geen zicht op uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België, uw profiel en uw werkelijke familiale situatie.

Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van de internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en de bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw kennis over uw verklaarde regio van herkomst te beperkt is om uw verklaringen over uw verblijf daar aannemelijk te maken.

Zo weet u niet welke dorpen er aan Abzangani grenzen (CGVS, p. 9). Gevraagd of Gharo Nai u iets zegt, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 7). Dit is echter een nabijgelegen dorp.

Gevraagd naar Do Ab, stelt u inderdaad Do Aw te kennen en dat, wanneer u Do Aw passeert, u in Hesarak bent (CGVS, p. 7). Dit is echter incorrect. Er liggen namelijk nog verschillende dorpen tussen Do Ab / Do Aw en de districtshoofdplaats Hesarak (zie administratief dossier). Gevraagd wat er tussen uw woonplaats en het door u genoemde Do Aw ligt, stelde u het niet te weten omdat u nooit naar Do Aw zou geweest zijn (CGVS, p. 7).

Gevraagd naar de Pashtoustammen die er allemaal in uw dorp wonen, stelt u dat u het niet weet en vermeldt u dat Shinwari een grote stam is (CGVS, p. 10). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of er Shinwari in uw dorp of in uw regio wonen, ontkent u dit (CGVS, p. 10). Het is zeer bevreemdend dat u geen enkele Pashtoustam van uw dorp kent. Bovendien stelt u dat er in Abzangani geen dorp is met de naam Shinwari (CGVS, p. 10). Echter, Shinwari is een subdorp van Abzangani en ligt zelfs beduidend dichterbij uw dorp dan bij het door u genoemde Do Aw (zie administratief dossier).

Bovendien stelt u dat er in Abzangani altijd gevechten of aanvallen zijn, zelfs drie gevechten op dezelfde dag (CGVS, p. 14). Echter, gevraagd naar het laatste gevecht van de taliban, verwijst u naar een incident waarbij ene Mullah T. meer dan één jaar voor uw vertrek werd gedood (CGVS, p. 13 & 14). Het is bevreemdend dat u niet kunt vertellen over recentere gevechten, te meer uit uw eigen verklaringen blijkt dat er zeer vaak gevechten plaatsvinden.

Ook moet worden vastgesteld dat de door u gegeven oogsttijd van aardappelen - hetgeen luidens uw verklaringen in uw dorp wordt geteeld (CGVS, p. 17) - niet overeenkomt met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Zo stelt u tot driemaal toe dat aardappelen in het koude seizoen worden geoogst (CGVS, p. 18). Echter, aardappelen

in uw regio worden geoogst van half april tot half mei (zie administratief dossier), hetgeen bezwaarlijk kan worden bestempeld als koud seizoen.

Daarenboven stelt u dat er geen aardbevingen in uw regio zijn geweest en dat u nooit een aardbeving heeft meegemaakt (CGVS, p. 26 & 27). Echter, zowel in april 2009 als in april 2013 zijn er in uw district aardbevingen geweest met aanzienlijke schade en zelfs doden tot gevolg (zie administratief dossier). Het is niet aannemelijk dat u, die er heel uw leven zou hebben gewoond, hierover helemaal niet op de hoogte bent.

Daarnaast is uw algemene kennis van het land Afghanistan eveneens ontoereikend.

Zo moet worden vastgesteld dat u de Afghaanse kalender helemaal niet kunt hanteren. Noch weet u welk jaar noch welke maand het was volgens de Afghaanse kalender ten tijde van uw gehoor op het CGVS (CGVS, p. 4). Tevens weet u niet in welke maand u Afghanistan heeft verlaten (CGVS, p. 4). Ook wanneer u wordt gevraagd naar de heetste maanden in Afghanistan, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 4). Aangezien u verklaart heel uw leven in Afghanistan te hebben gewoond (CGVS, p. 5), is het zeer bevreemdend dat u de kalender die in Afghanistan wordt gebruikt helemaal niet kunt gebruiken. De vaststelling dat u wel de 12 Afghaanse maanden in een correcte volgorde kunt opsommen (CGVS, p. 4), kan bovenstaande onwetendheden geenszins verschonen en komt bovendien ingestudeerd over.

In dit kader moet ook worden opgemerkt dat u niet weet in welk seizoen het Afghaanse nieuwjaar "newroz" – wat u foutief "nimroz" noemt (CGVS, p. 4) – valt (CGVS, p. 5). U weet niet of het tijdens newroz koud of warm is, u weet enkel dat jullie toen jullie jassen aan hadden (CGVS, p. 5). Newroz valt ieder jaar echter op 21 maart, het begin van de lente (zie administratief dossier). Van u die verklaart 16 jaar in Afghanistan te hebben gewoond in een regio waar het begin van het nieuwe jaar wordt gevierd zoals u zelf verklaart (CGVS, p. 4), is het uiterst merkwaardig dat u nieuwjaar niet beter kunt situeren.

Tot slot dient er op gewezen te worden dat er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw profiel en uw familiale situatie.

Er dient te worden vastgesteld dat u zich een jongere leeftijd heeft aangemeten dan in werkelijkheid het geval was. Ten tijde van uw asielaanvraag verklaarde u namelijk geboren te zijn op 28 februari 2000 (verklaring DVZ, punt 4). Uit een medisch onderzoek, uitgevoerd op 5 juni 2015, blijkt dat u op de betreffende datum een leeftijd had van 18,3 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar, waardoor uw geboortedatum werd veranderd naar 16 augustus 1998 (zie administratief dossier). Bovendien verklaart u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in Hongarije, waar uw vingerafdrukken eveneens werden genomen, dezelfde leeftijd heeft opgegeven als in België (verklaring DVZ, punt 34). Echter, in Hongarije heeft u een andere geboortedatum opgegeven, met name 1 januari 1997 (zie administratief dossier). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties moedwillig te misleiden.

Ook moet worden opgemerkt dat u stelt dat uw jongere broer en u verantwoordelijk waren voor de schapen wanneer u werd gevraagd wie er verantwoordelijk was voor de dieren van uw ouders (CGVS, p. 12). Wanneer uw jongere broer L. daarentegen dezelfde vraag wordt gesteld, antwoordt hij dat hij en zijn moeder de schapen naar de velden brachten en ontkent hij dat u dit deed wanneer dit expliciet werd gevraagd (CGVS broer L. dd. 21.09.2015, p. 29).

Bovendien stelt u foutief dat de drachtijd van een schaap 6 maanden bedraagt. Deze is immers gemiddeld 145 dagen, hetgeen ongeveer 5 maanden is (zie administratief dossier).

Aangaande uw verklaring dat uw vader ongeveer twee jaar geleden is gedood (verklaring DVZ, punt 15A; CGVS, p. 11), dient opgemerkt te worden dat deze verklaring op geen enkele manier in overeenstemming te brengen is met de verklaring van uw jongere broer L. die meermaals beweerde dat jullie vader is overleden vooraleer hij was geboren (vragenlijst CGVS, punt 3.5; verklaring DVZ, punt 15A; CGVS broer L. dd. 21.09.2015, p. 12 & 22). Tevens kunt u weinig over de activiteiten van uw vader vertellen. U stelt dat u tot voor de dood van uw vader ongeveer 2 jaar geleden niet wist dat hij een talib was (CGVS, p. 10 & 13). Gevraagd naar wat u dacht wat het beroep van uw vader was, verklaart u dat u niet wist was hij deed of waar hij was (CGVS, p. 11). U vertelt dat uw vader bijna nooit thuis was – hij kwam slechts één nacht per maand naar huis – doch u komt niet verder dan te stellen dat u dacht dat hij misschien ergens werkte of bij vrienden was (CGVS, p. 12). Het is vreemd dat een 16-jarige helemaal niets zou weten over de dagelijkse activiteiten van zijn vader. Gevraagd naar wat de dorpelingen dachten over het beroep van uw vader komt u niet verder dan te stellen dat ze dachten dat hij weg was om ergens te werken, bijvoorbeeld in Kabul of in Jalalabad (CGVS, p. 13). Doch u kunt niet vertellen wat de dorpelingen dachten wat uw vader dan deed in deze steden (CGVS, p. 13). Dit is bevreemdend.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u op de DVZ heeft verklaard dat uw taskara bij uw oom in Jalalabad is (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 2/4). Op het CGVS verklaart u dan weer dat uw taskara bij uw oom in Abzangani is (CGVS, p. 19). Met uw eerdere verklaring geconfronteerd stelt u dat uw oom in Abzangani verbleef, dat u recent geen contact met hem heeft gehad en dat u niet weet of hij naar Jalalabad is verhuisd (CGVS, p. 27). Echter, hiermee is uw tegenstrijdige verklaring op

de DVZ geenszins verklaard. Bovendien verklaart u slechts één oom te hebben (CGVS, p. 15) waardoor er geen verwarring mogelijk kan zijn omtrent welke oom het zou gaan.

Omwille van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijfplaats(en) voor uw asielaanvraag in België, uw profiel en familiale situatie. Deze elementen zijn nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen, identiteit en familiale situatie kan niet genoeg benadrukt worden. Deze elementen zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers op basis hiervan dat de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële situatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Door geen zicht te bieden op uw profiel en familiale situatie maakt u het de asielinstanties ook onmogelijk om zicht te krijgen op uw werkelijk profiel en het al dan niet bestaan van een sociaal netwerk zodat evenmin kan worden nagegaan of u op basis van uw profiel nood hebt aan bescherming. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 8 oktober 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 27). U werd tijdens dit gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Na confrontatie bleef u vasthouden aan uw verklaringen (CGVS, p. 27).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u

voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdtegenwoord geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van uw broer L. eveneens besloten werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de "materiële motiveringsverplichting", van artikel 1, A en 48/3 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 57/7bis, 57/7ter en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker meent dat hij wel degelijk naar behoren heeft geantwoord op de hem gestelde vragen. Hij noemde de dorpen op die hij kende zoals hij meende dat het hem werd gevraagd. Er werd hem niet expliciet gevraagd om dorpen op te noemen die nog dichterbij of net naast zijn dorp zijn gelegen. Aangaande zijn geografische kennis stelt verzoeker dat geen rekening werd gehouden met zijn hoedanigheid en jonge leeftijd. Hij stelt dat hij analfabeet is, een "simpele" veehouder, ongeschoold, heden 17 jaar oud en op zeer jonge leeftijd gevlucht, zodat hij weinig geografische en andere kennis heeft kunnen opdoen. Buiten een uitzonderlijk huwelijk of begrafenis, is hij nooit buiten zijn dorp geweest. Hij meent dat verweerder geen rekening hield met het feit dat hij wel verscheidene andere subdorpen kon opnoemen en dat niet kan worden verwacht dat hij elk subdorp bij naam moet kennen. Hij stelt dat hij ook weet te vertellen dat er een kleine stroom loopt in de buurt van zijn dorp, welke bomen en gewassen er groeien en dat het volledig in de bergen ligt. Het feit dat hij Gharaï Niet kent, kan volgens hem onmogelijk als overtuigend element worden beschouwd. Volgens hem geldt hetzelfde waar hij niet zou weten dat er verschillende dorpen tussen Do Aw en Hesarak zijn gesitueerd. Onder verwijzing naar een kaart in het administratief dossier, voert hij aan dat als men Do Aw is gepasseerd, men in Hesarak uitkomt als eerste grote plaats en dat het feit dat hij de tussenliggende (kleine) dorpen niet bij naam kan noemen, onmogelijk tegen hem kan worden gebruikt.

Verder benadrukt verzoeker dat het gehoor op het CGVS op sommige momenten zeer verwarrend was voor hem. Hij stelt geen weet te hebben van de verschillende Pashtoustammen in zijn dorp en vermeldt enkel dat iedereen Pashtou spreekt. Hij wijst erop dat er in zijn subdorp slechts 15 huizen zijn, die niet eens dicht bij zijn huis zijn gelegen, zodat het volgens hem niet verwonderlijk is dat hij geen

Pashtoustam van zijn eigen dorp kent. Hij wijst er tevens op dat hij wel weet dat er een grote Shinwaristam bestaat.

Vervolgens stelt verzoeker dat zijn dorp volledig in handen is van de taliban. Met het gevecht waarbij mullah T. het leven liet, bedoelde hij gevechten tussen de taliban en het Afghaanse leger, die sindsdien niet meer zijn voorgekomen. Volgens hem wilt dit niet zeggen dat er geen gevechten meer zijn. Abzangani en haar subdorpen worden beheerst door verschillende conflicten en gevechten, dit zijn niet altijd gevechten waar gewonden of doden vallen, aldus verzoeker.

Op de vraag welke gewassen er werden geteeld op het stuk land van hem en zijn familie, antwoordde hij enkel spinazie en alfalfa. Hij en zijn familie teelden dus geen aardappelen.

Verder wijst verzoeker erop dat hij tien jaar oud was ten tijde van de eerste aardbeving en dat de aardbeving in 2013 niet plaatsvond in zijn regio, daar het epicentrum ervan zich aan de kanten van Jalalabad bevond, ruwweg 200 kilometer van zijn dorp. Hij benadrukt dat hij zijn op het CGVS afgelegde verklaringen wenst te herhalen en bevestigen en dat hij nooit iets van een aardbeving heeft gevoeld.

Met betrekking tot zijn kennis van Afghanistan, herhaalt verzoeker dat hij ongeschoold is, niet kan lezen of schrijven, niet kan rekenen en een totaal gebrek aan algemene kennis heeft. Hij is totaal geïsoleerd opgegroeid in de bergen van Afghanistan. Zijn leven draaide rond zijn moeder, zijn broer en zus en de schapen. De namen van de maanden hadden voor hem geen enkel belang. Binnen zijn familie en zijn dorp werd "Newroz" niet gevierd. Het enige wat hij ooit van anderen heeft opgevangen is dat mensen blij zijn tijdens Newroz en dat de vlaggen worden uitgehangen.

De tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen en deze van zijn broer, is volgens verzoeker perfect uit te leggen. Zowel hij als zijn broer waren verantwoordelijk voor de schapen, maar hij heeft niet gezegd dat zij samen naar de bergen gingen met de schapen daar dit te gevaarlijk was voor zijn jongere broer. Verzoeker nam de schapen mee naar de bergen. Op dagen dat de schapen niet naar de bergen gingen, brachten zijn moeder en zijn broer de schapen naar de velden rond het dorp, hetgeen vermeld staat in de verklaring van L. waar die zegt dat hij de schapen soms naar de velden rondom het dorp bracht. De drachtijd van een schaap, kan volgens hem onmogelijk worden weerhouden als een deugdelijke motivering voor de weigering van de vluchtelingenstatus. Voor iemand die niet kan tellen en geen algemeen besef heeft, is een afwijking van een maand niet "verdacht" te noemen, aldus verzoeker.

Wat betreft de dood van zijn vader, voert verzoeker aan dat zowel hij als zijn broer hun vader nooit hebben gekend. Zijn broer heeft zelfs geen enkele herinnering aan zijn vader. Zijn vader kwam zelden of nooit thuis en dit enkel 's nachts, zodat het volgens hem niet verwonderlijk is dat hij niet op de hoogte is van de activiteiten van zijn vader. Hij wijst erop dat in zijn cultuur niet dezelfde omgangsvormen tussen vader en zoon gelden als in België. Hij stelt dat hij zijn vader nooit goed heeft gekend, laat staan er een band mee opgebouwd. Hij beschouwde zijn vader als een vreemde, iemand waar hij niets over wist.

Volgens verzoeker is het niet te achterhalen waarom de gestelde vragen volgens verweerder vragen zijn die doorslaggevend zijn om te bepalen onder welke omstandigheden verzoeker leefde. Hij vraagt zich af waarom hij volgens verweerder als een 17-jarige Afghaanse dorpeling uit de bergen dit heden allemaal moet weten. Tevens stelt hij als volgt: *"Klassiek legt men bij elk verhoor, voor het beginnen met vraagstelling, uit aan de asielzoeker dat het HEEL belangrijk is om DE WAARHEID te vertellen, om te zeggen dat men HET NIET WEET eerder dan te gaan raden/gokken naar een antwoord en dat men over zijn eigen PERSOONLIJKE problemen moet vertellen, dat het gesprek vertrouwelijk is, de tolk neutraal is. Dit is ook in casu aan verzoeker zo uitgelegd. MAAR als diezelfde asielzoeker dan eerlijk antwoorden geeft en gewoon zegt ik weet dit niet en ik heb er niet over horen praten dan is hij gewoon aan het liegen of 'ongeloofwaardig' zoals het in de bestreden beslissing is verwoord."*

Onder verwijzing naar de proceduregids van UNHCR voert verzoeker aan dat de bewijslast bij asielaanvragen moet worden beoordeeld met een welbepaalde soepelheid en dat aan een kandidaat-vluchteling het voordeel van de twijfel moeten worden gegund op voorwaarde dat zijn asielrelaas geloofwaardig is. Hierbij dient rekening te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen, aldus verzoeker. Onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad, stelt verzoeker dat rekening dient te worden gehouden met het feit dat hij minderjarig is, waardoor het principe "voordeel van de twijfel" volgens hem ruimer dient te worden geïnterpreteerd. Tevens stelt hij dat geenszins een afweging blijkt *"tussen de belangen van verzoeker enerzijds en van de Staat anderzijds; terwijl het belang van de Staat bij de maatregel nihil is en dat*

integendeel de schade die aan verzoeker zou berokkend worden enorm is", alsook dat de motivering in de bestreden beslissing zeer vaag is (men schrijft hele bladzijden over telkens één bepaald element) en slecht is gebaseerd op enkele geïsoleerde elementen. Hij benadrukt dat zijn gehoor in zijn geheel moet worden bekeken en dat verweerder er niet die elementen kan uithalen die hij wenst.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de *"schending van art. 48/4 door weigering van de subsidiaire bescherming statuut aan verzoekster"*.

Verzoeker stelt als volgt: *"Zo Uw Raad terecht tot het besluit komt dat verzoeker wel degelijk zijn Afghaanse afkomst aantoon, en voor zover men niet zou overgaan tot het toekennen van het statuut van vluchteling, dan dient men gelet op de nationaliteit van verzoeker en het onbetwistbaar risico voor foltering of onmenselijke of vernederende behandeling van verzoeker in Afghanistan (Taliban zal hem zonder enig recht van verdediging, zonder proces, ontvoeren/opsluiten) aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen."*

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 48/3 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, dient vastgesteld dat dit Verdrag geen artikel 48/3 kent, zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd. Artikel 57/7bis en 57/7ter van de vreemdelingenwet werden met ingang van 1 september 2013 opgeheven. Bijgevolg kan de schending van deze artikelen evenmin dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In onderhavig verzoekschrift wijst verzoeker erop dat hij slechts 17 jaar oud is, analfabeet, ongeschoold, niet kan rekenen, op zeer jonge leeftijd is gevlucht, een "simpele" veehouder was, geïsoleerd in de bergen opgroeide, zijn dorp bijna nooit verliet, een totaal gebrek aan algemene kennis heeft en dat zijn leven enkel draaide rond zijn moeder, zijn broer en de schapen. Zelfs van een jeugdig persoon kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn voorgehouden leefomgeving. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt verder niet dat aan verzoeker vragen werden gesteld die dermate moeilijk of onduidelijk waren dat hij er niet op zou kunnen antwoorden. Tijdens het gehoor maakten noch verzoeker, noch zijn raadsman enige opmerking met betrekking tot het feit dat de gestelde vragen verzoekers intellectuele capaciteiten te boven zouden

gaan. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt verder dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is. Aangaande verzoekers leeftijd wordt in de bestreden beslissing overigens terecht het volgende opgemerkt: *“Er dient te worden vastgesteld dat u zich een jongere leeftijd heeft aangemeten dan in werkelijkheid het geval was. Ten tijde van uw asielaanvraag verklaarde u namelijk geboren te zijn op 28 februari 2000 (verklaring DVZ, punt 4). Uit een medisch onderzoek, uitgevoerd op 5 juni 2015, blijkt dat u op de betreffende datum een leeftijd had van 18,3 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar, waardoor uw geboortedatum werd veranderd naar 16 augustus 1998 (zie administratief dossier). Bovendien verklaart u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in Hongarije, waar uw vingerafdrukken eveneens werden genomen, dezelfde leeftijd heeft opgegeven als in België (verklaring DVZ, punt 34). Echter, in Hongarije heeft u een andere geboortedatum opgegeven, met name 1 januari 1997 (zie administratief dossier). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties moedwillig te misleiden.”* Betreffende verzoekers beweerde analfabetisme, dient opgemerkt dat hij telkens zijn documenten op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) handtekende op dezelfde wijze, hetgeen erop wijst dat hij wel degelijk kan schrijven (zie administratief dossier, stukken 16 en 17). Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Verder dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld als volgt:

“Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw kennis over uw verklaarde regio van herkomst te beperkt is om uw verklaringen over uw verblijf daar aannemelijk te maken.

Zo weet u niet welke dorpen er aan Abzangani grenzen (CGVS, p. 9). Gevraagd of Gharo Nai u iets zegt, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 7). Dit is echter een nabijgelegen dorp.

Gevraagd naar Do Ab, stelt u inderdaad Do Aw te kennen en dat, wanneer u Do Aw passeert, u in Hesarak bent (CGVS, p. 7). Dit is echter incorrect. Er liggen namelijk nog verschillende dorpen tussen Do Ab / Do Aw en de districtshoofdplaats Hesarak (zie administratief dossier). Gevraagd wat er tussen uw woonplaats en het door u genoemde Do Aw ligt, stelde u het niet te weten omdat u nooit naar Do Aw zou geweest zijn (CGVS, p. 7).

Gevraagd naar de Pashtoustammen die er allemaal in uw dorp wonen, stelt u dat u het niet weet en vermeldt u dat Shinwari een grote stam is (CGVS, p. 10). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of er Shinwari in uw dorp of in uw regio wonen, ontkent u dit (CGVS, p. 10). Het is zeer bevreemdend dat u geen enkele Pashtoustam van uw dorp kent. Bovendien stelt u dat er in Abzangani geen dorp is met de naam Shinwari (CGVS, p. 10). Echter, Shinwari is een subdorp van Abzangani en ligt zelfs beduidend dichterbij uw dorp dan bij het door u genoemde Do Aw (zie administratief dossier).

Bovendien stelt u dat er in Abzangani altijd gevechten of aanvallen zijn, zelfs drie gevechten op dezelfde dag (CGVS, p. 14). Echter, gevraagd naar het laatste gevecht van de taliban, verwijst u naar een incident waarbij ene Mullah T. meer dan één jaar voor uw vertrek werd gedood (CGVS, p. 13 & 14). Het is bevreemdend dat u niet kunt vertellen over recentere gevechten, te meer uit uw eigen verklaringen blijkt dat er zeer vaak gevechten plaatsvinden.

Ook moet worden vastgesteld dat de door u gegeven oogsttijd van aardappelen - hetgeen luidens uw verklaringen in uw dorp wordt geteeld (CGVS, p. 17) - niet overeenkomt met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Zo stelt u tot driemaal toe dat aardappelen in het koude seizoen worden geoogst (CGVS, p. 18). Echter, aardappelen in uw regio worden geoogst van half april tot half mei (zie administratief dossier), hetgeen bezwaarlijk kan worden bestempeld als koud seizoen.

Daarenboven stelt u dat er geen aardbevingen in uw regio zijn geweest en dat u nooit een aardbeving heeft meegemaakt (CGVS, p. 26 & 27). Echter, zowel in april 2009 als in april 2013 zijn er in uw district aardbevingen geweest met aanzienlijke schade en zelfs doden tot gevolg (zie administratief dossier). Het is niet aannemelijk dat u, die er heel uw leven zou hebben gewoond, hierover helemaal niet op de hoogte bent."

Er dient vastgesteld dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') wel degelijk blijkt dat er tussen Do Ab/Do Aw en Hesarak verschillende dorpen zijn gelegen en dat verzoeker tijdens zijn gehoor wel degelijk verklaarde dat men in Hesarak is wanneer men Do Aw passeert (gehoorverslag CGVS, p. 7), hetgeen niet in overeenstemming is met de hiervoor vermelde informatie in het administratief dossier. Dat er in verzoekers subdorp slechts 15 huizen zijn, doet geen afbreuk aan verzoekers gebrekkige kennis van de Pashtoustammen in zijn dorp, aangezien verzoeker verklaarde zelf Pashtou te zijn. Daarenboven zijn verzoekers verklaringen met betrekking tot Shinwari niet in overeenstemming met de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'). Waar verzoeker stelt dat hij het had over gevechten tussen het Afghaanse leger en de taliban wanneer hij vertelt over het gevecht waarbij mullah T. het leven liet, komt hij niet verder dan het opwerpen van een loutere *post factum*-verklaring. Uit het gehoorverslag valt geenszins af te leiden dat hij enkel sprak over gevechten tussen het Afghaanse leger en de taliban en bovendien stond het verzoeker vrij tijdens zijn gehoor ook melding te maken van de verschillende conflicten en gevechten in Abzangani waarover hij in onderhavig verzoekschrift spreekt. Dat verzoeker op zo een wijze geïnformeerd is over de verschillende gevechten en conflicten in zijn dorp en regio van herkomst dat hij een onderscheid maakt tussen gevechten tussen de taliban en het Afghaanse leger enerzijds en andere conflicten en gevechten anderzijds, doet bovendien afbreuk aan zijn bewering dat hij geen algemene kennis heeft en slechts opgroeide in een geïsoleerd bergdorp dat hij bijna nooit verliet. Het feit dat er op het land van verzoeker en zijn familie enkel spinazie en alfalfa worden geteeld, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoekers verklaringen over de oogsttijd van aardappelen in zijn regio van herkomst foutief zijn. Niets weerhield hem ervan om tijdens zijn gehoor te melden dat hij en zijn familie geen aardappelen teelden, zodat hij niet kon antwoorden op vragen over de oogsttijd van aardappelen, *quod non in casu*. Betreffende de aardbeving van april 2013, is verzoekers verweer dat het epicentrum ervan op 200 kilometer van zijn dorp zou hebben gelegen, niet dienstig, aangezien uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat deze aardbeving zelfs in Abu Dhabi, op 1800 kilometer van het epicentrum, werd gevoeld. Verder dient erop gewezen dat de verwijzing "(bron google maps – afstand Hesarak – Jalalabad)" geenszins afdoende is om de voormelde informatie in het administratief dossier te weerleggen.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, die beweert zijn hele leven in Afghanistan te hebben gewoond, de Afghaanse kalender niet kan hanteren. Wat betreft het Afghaanse nieuwjaar "newroz", voert verzoeker in onderhavig verzoekschrift aan dat het binnen zijn familie en zijn dorp niet werd gevierd en dat hij van anderen heeft opgevangen dat de mensen dan blij zijn en de vlaggen hijsen. Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker nochtans dat hij ernaar keek en niets deed (gehoorverslag CGVS, p. 5). Dergelijke tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen tijdens het gehoor en deze in het verzoekschrift, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en bevestigen de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers kennis van Afghanistan ontoereikend is.

Wat betreft de zorg voor de schapen voert verzoeker in onderhavig verzoekschrift aan dat hij de schapen meenam naar de bergen, maar dat zijn broer en zijn moeder de schapen meenamen naar de velden rond het dorp. Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift zelf op wijst dat zijn dorp in de bergen is gelegen, zodat niet kan worden ingezien in welke mate er een verschil zou zijn tussen het meenemen van de schapen in de bergen en naar de velden rond het dorp, aangezien kan worden aangenomen dat deze velden ook in de bergen liggen. Verder dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor geen enkele melding maakte van dit onderscheid in verantwoordelijkheid voor de schapen, hoewel hij hiertoe alleszins de kans had. Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker enkel dat hij en zijn broer verantwoordelijk waren voor de schapen (gehoorverslag CGVS, p. 12), zodat zijn uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift een loutere *post factum*-verklaring is, die geenszins een afdoende verklaring biedt voor de in de bestreden beslissing terecht vastgestelde tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoeker en deze van zijn broer, die expliciet ontkende dat verzoeker de schapen naar velden bracht. Aangezien verzoeker verantwoordelijk stelde te zijn voor de schapen kan verder redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij de drachttijd van een schaap correct kan weergeven. Hoewel de vergissing in verzoekers antwoord (zes maanden in de plaats van ongeveer vijf maanden) in aantal maanden slechts één maand bedraagt, is dit in aantal

dagen minstens 28, hetgeen, gelet op zijn voormelde verantwoordelijkheid voor de schapen, wel degelijk een significant verschil is. Daarenboven weerhield niets verzoeker ervan om tijdens zijn gehoor melding te maken van zijn bewering dat hij niet kan tellen en geen algemeen besef heeft waardoor hij niet op de vraag kan antwoorden, eerder dan een foutief antwoord te geven, *quod non in casu*.

Betreffende zijn vader komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan te herhalen dat hij en zijn broer hun vader nooit goed hebben gekend en dat zijn vader zelden thuis was. Hij wijst erop dat in zijn cultuur niet dezelfde omgangsvormen tussen vader en zoon gelden als in België. Hierbij dient erop gewezen dat verzoeker in België internationale bescherming vraagt, onder meer omwille van problemen die hij zou hebben gekend naar aanleiding van de activiteiten van zijn vader als talib, zodat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich terdege tracht te informeren met betrekking tot deze activiteiten. In de bestreden beslissing wordt bijgevolg terecht gesteld als volgt: *“Aangaande uw verklaring dat uw vader ongeveer twee jaar geleden is gedood (verklaring DVZ, punt 15A; CGVS, p. 11), dient opgemerkt te worden dat deze verklaring op geen enkele manier in overeenstemming te brengen is met de verklaring van uw jongere broer L. die meermaals beweerde dat jullie vader is overleden vooraleer hij was geboren (vragenlijst CGVS, punt 3.5; verklaring DVZ, punt 15A; CGVS broer L. dd. 21.09.2015, p. 12 & 22). Tevens kunt u weinig over de activiteiten van uw vader vertellen. U stelt dat u tot voor de dood van uw vader ongeveer 2 jaar geleden niet wist dat hij een talib was (CGVS, p. 10 & 13). Gevraagd naar wat u dacht wat het beroep van uw vader was, verklaart u dat u niet wist was hij deed of waar hij was (CGVS, p. 11). U vertelt dat uw vader bijna nooit thuis was – hij kwam slechts één nacht per maand naar huis – doch u komt niet verder dan te stellen dat u dacht dat hij misschien ergens werkte of bij vrienden was (CGVS, p. 12). Het is vreemd dat een 16-jarige helemaal niets zou weten over de dagelijkse activiteiten van zijn vader. Gevraagd naar wat de dorpingen dachten over het beroep van uw vader komt u niet verder dan te stellen dat ze dachten dat hij weg was om ergens te werken, bijvoorbeeld in Kabul of in Jalalabad (CGVS, p. 13). Doch u kunt niet vertellen wat de dorpingen dachten wat uw vader dan deed in deze steden (CGVS, p. 13). Dit is bevreemdend.”*

Tevens dient vastgesteld dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de volgende pertinente motivering in de bestreden beslissing, die als vaststaand wordt beschouwd en door de Raad wordt overgenomen: *“Daarenboven moet worden vastgesteld dat u op de DVZ heeft verklaard dat uw taskara bij uw oom in Jalalabad is (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 2/4). Op het CGVS verklaart u dan weer dat uw taskara bij uw oom in Abzangani is (CGVS, p. 19). Met uw eerdere verklaring geconfronteerd stelt u dat uw oom in Abzangani verbleef, dat u recent geen contact met hem heeft gehad en dat u niet weet of hij naar Jalalabad is verhuisd (CGVS, p. 27). Echter, hiermee is uw tegenstrijdige verklaring op de DVZ geenszins verklaard. Bovendien verklaart u slechts één oom te hebben (CGVS, p. 15) waardoor er geen verwarring mogelijk kan zijn omtrent welke oom het zou gaan.”*

Waar verzoeker verwijst naar een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient erop gewezen dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Waar verzoeker verwijst naar arresten van de Raad, dient erop gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de

hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER